

Bilag

Notat

*Landbrugseksportens valutaindtjening ved medlemskab.**Generelle bemærkninger.*

1. I dette notat redegøres for stigningen i landbrugseksportens valutaindtjening i tilfælde af medlemskab af EF.

2. Det er den nuværende landbrugsproduktion, der er lagt til grund for vurderingen af den højere valutaindtjening. Det er således forudsat, at de højere priser ikke giver anledning til ændring i eksportens sammensætning. Medens der selv med væsentligt højere priser formentlig er begrænsede muligheder for udvidelse af produktionen, vil eksporten antagelig i løbet af nogen tid sammensættes således, at indtjeningen forøges. De anvendte forudsætninger bevirker derfor, at eksportværdistigningen undervurderes, omend undervurderingen er af en begrænset størrelsesorden.

De eksporterede mængder i 1971 og eksportprisen ved udgangen af 1971 danner grundlag for vurderingen. For korn er valgt en nettoeksportmængde på 150.000 tons på kalenderårsbasis, hvilket svarer til det danske kornoverskud ved normal høst. Eksportværdistigningen fremkommer som produktet af prisstigningen i forhold til eksportprisen ved udgangen af 1971 og de eksporterede mængder.

De EF-priser, der ligger til grund for beregningerne, er de pr. 1. april 1972 vedtagne priser. Hvor der ikke i EF findes garanterede priser, er der lagt så vidt muligt repræsentative markedspriser i EF-lande til grund for beregningen, jfr. nærmere herom nedenfor i punkt 5.

Tabel 1 viser eksportværdistigningen i overgangsperiodens første år, i de følgende kalenderår og ved overgangsperiodens udløb. Tabellen viser udviklingen i eksportværdistigningen med kornaftaleprisen i 1972-73.

Da de nuværende eksportpriser er væsentligt lavere end producentpriserne, opnås en

væsentlig del af eksportværdistigningen allerede i løbet af det første år i overgangsperioden.

I punkt 5 nedenfor er vist, hvilke pris- og mængdeforudsætninger der ligger til grund for beregningerne.

3. En beregning af eksportværdistigningen for hovedlandbrugsvarerne viser ikke hele stigningen i landbrugsproduktionens valutaindtjening ved medlemskab. Fra EF's landbrugsfond FEOGA udbetales direkte støtte til produktion og anvendelse af visse landbrugsvarer. Denne støtte til dansk landbrug på grundlag af produktionsforholdene i 1971 fremgår af tabel 2. Udover den i tabellen nævnte støtte vil der blive udbetalt støtte til anvendelse af visse andre produkter (sukker til kemisk industri, skummetmælk til kaseinproduktion etc.). Da disse beløb er af beskeden størrelsesorden, er de ikke medtaget. Endelig stiger eksportværdien for sukker, ligesom sukkerproduktionens omfang og dermed dens valutaindtjening må forventes at stige. Da EF's garanterede priser for sukker ikke overstiger verdensmarkedsprisen væsentligt, og da det ikke er muligt med rimelig sikkerhed at skønne over udviklingen i sukkerproduktionen, indgår sukkerproduktionens forøgede valutaindtjening ikke i beregningerne. Den samlede stigning i landbrugsproduktionens valutaindtjening fordelt på de enkelte år i overgangsperioden fremgår af tabel 3.

4. Sammenfattende kan det om medlemskabssituationen siges: at landbrugets merværditjening i forhold til i dag ved overgangsperiodens begyndelse vil være 2,0 mia kr. gradvis voksende til 2,5 mia kr. ved overgangsperiodens slutning.

5. EF's priser er udtrykt i fælles regningsenheder (re). 1 re = kr. 7,58. Når der refereres til EF-priser, forstås der de pr. 1. april 1972 vedtagne fælles priser.